

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

16. december 2014

Besvarelse af spørgsmål 68 alm. del stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 19. november 2014.

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 19/11-14 fra Translatørforeningen m.fl. vedrørende opfølgning på deres foretræde for udvalget den 6/11-14, jf. ERU alm. del - bilag 52.

Svar:

Som opfølgning på Translatørforeningens m.fl. foretræde for udvalget den 6. november 2014 sender jeg hermed mine kommentarer til foreningernes svar på de af udvalget stillede spørgsmål.

Den af Translatørforeningen m.fl. vedlagte liste over lovgivning indeholdende henvisninger til "translatør" kan give det indtryk, at krav om translatørbeskikkelse er mere udbredt i lovgivningen end det reelt er tilfældet. Eksempelvis er nogle af de nævnte love eller bekendtgørelser ændringer til eksempelvis lov om translatører og tolke, mens andre igen blot nævner "translatør" som en mulighed og ikke et krav.

Retsplejeloven er også med på listen. Retsplejeloven er dog allerede foreslået ændret i forbindelse med en ophævelse af lov om translatører og tolke. Præciseringen af retsplejeloven, hvor henvisning til "translatør" foreslås erstattet af en henvisning til "uddannet translatør eller lignende", vil formentlig også kunne benyttes ved ændring af lovgivning i øvrigt som konsekvens af den foreslåede ophævelse af lov om translatører og tolke.

Som oplyst tidligere foretager Erhvervsstyrelsen i forbindelse med beskikkelsen en kontrol af, om ansøgeren som udgangspunkt har bestået en cand.ling.merc. med translatør- og tolkeprofil eller en translatøreksamen. Derudover foretages der en kontrol af straffe- og restanceattest.

Det er korrekt, at beskikkede translatører og tolke er underlagt lov om translatører og tolke, som indeholder bestemmelser om strafansvar og derudover en bestemmelse om, at de skal udføre de dem betroede hverv med omhu og nøjagtighed og med den hurtighed, som hvervets beskaffenhed tillader. Loven indeholder ikke regler om tilsyn med translatørers virksomhed, og der er således ingen myndighed, der efterprøver, hvorvidt translatørerne udfører deres erhverv med omhu og nøjagtighed.

Jeg mener generelt, at man skal udføre sit hverv med omhu og nøjagtig-

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax 35 29 10 01
CVR-nr 10 09 24 85
evm@evm.dk
www.evm.dk

hed, uanset om man er underlagt lovbestemmelser herom. For så vidt angår de straffebestemmelser, der vedrører fortrolighed, er der intet til hinder for, at køber og sælger af oversættelsesydelser kan indgå fortrolighedsaftaler efter privatretlige regler. Det er allerede i dag sådan, at en lang række oversættelser foretages af ikke-beskikkede translatører med behov for at håndtere fortrolighed og krav til omhu og nøjagtighed i oversættelsen.

Det fremføres i foreningernes svar, at Translatørkommissionen under Erhvervsstyrelsen fastlægger bestemmelser for beskikkelse samt eksamenskrav. For en god ordens skyld skal jeg hertil bemærke, at Translatørkommissionen er rådgivende for Erhvervsstyrelsen, og det er således ikke Translatørkommissionen, der fastlægger bestemmelser.

Det fremføres endvidere, at erhvervet allerede er udsat for konkurrence. Regeringen er optaget af ikke at opstille unødvendige forhindringer for en effektiv konkurrence. Personer med en offentlig beskikkelse opnår en konkurrencemæssig fordel på markedet i forhold til personer med en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende kompetencer eller erhvervs erfaringer, som ikke har en sådan beskikkelse. Uagtet at andre oversættere end beskikkede translatører har adgang til en stor del af markedet, er det alene sidstnævnte, som kan udnytte den fordel, der ligger i at kunne markedsføre sig som beskikkede translatører.

Foreningerne anfører, at udlandet efterspørger ”bekræftede oversættelser”, og at en notarpåtegning i disse tilfælde ikke er nok. Derfor vil opgaverne fremadrettet gå til udlandet. Desuden anføres, at en påtegning hos en notar vil betyde ekstra omkostninger for kunden, for så vidt angår notarens påtegning samt translatørens transportudgifter. Bekræftede oversættelser udgør – ifølge erhvervet og foreningerne selv – en ganske lille andel af behovet for oversættelser, selvom den vedlagte liste er lang.

Den gældende lov om translatører og tolke regulerer ikke de såkaldte ”bekræftede oversættelser”. Anvendelsen af bekræftede oversættelser baserer sig således på praksis og en forståelse, der har udviklet sig gennem tiden. En oversættelse, som ingen andre har tjekket, der er stemplet og underskrevet af en beskikket translatør, er ikke i sig selv en garanti for oversættelsens rigtighed eller kvalitet.

Det bemærkes desuden, at der er en lang række sprog, for hvilke der ikke findes beskikkede translatører. På disse områder er brugerne allerede i dag henvist til at gå via en notar, hvis der er behov for en legalisering i forhold til udlandet.

Afskaffelsen af beskikkelsesordningen vurderes ikke at medføre, at opgaverne vil gå til udenlandske oversættere i lande, som måtte have en autorisationsordning. For det første udgør bekræftede oversættelser som nævnt en ganske lille andel af behovet for oversættelser. For det andet må

det antages, at danske translatører, fortsat vil have en konkurrencefordel på det danske marked for oversættelser.

Ved en ophævelse af lov om translatører og tolke vil der således ikke længere være ”beskikkede translatører”, der kan underskrive sig som sådan. Det ændrer imidlertid ikke ved, at de pågældende personer har deres uddannelsesmæssige baggrund og erhvervmæssige kvalifikationer og fx vil kunne betegne sig og underskrive sig som ”uddannet translatør”. Det ændrer heller ikke ved, at de pågældende fortsat vil kunne underskrive deres oversættelser med en angivelse af, at de indestår for, at oversættelsen er en tro og nøjagtig gengivelse af originalteksten. Det kan desuden nævnes, at hvis en person markedsfører sig og sælger tjenesteydelser under påskud af at have en særlig uddannelse, uden at dette er tilfældet, kan det medføre strafbar overtrædelse af markedsføringsloven og i visse tilfælde straffeloven.

For så vidt angår danske myndigheders krav om autoriserede oversættelser til dansk eksempelvis i forbindelse med etablering i Danmark, kan jeg bemærke, at de regler, der findes i dag, er lavet på baggrund af den nuværende lovgivning. Ved en ophævelse af lov om translatører og tolke, vil det selvfølgelig være nødvendigt at foretage en konsekvensrettelse af den relevante lovgivning.

For så vidt angår brugen af translatører i forbindelse med oversættelser af retsdokumenter, er der ikke tilsigtet ændringer i forhold til domstolenes anvendelse af tolke og translatører i praksis. Som det fremgår ovenfor, er retsplejeloven foreslået præciseret således, at det fremgår, at der skal være tale om en ”uddannet translatør eller lignende”. Det forudsættes i den forbindelse, at der tages udgangspunkt i de eksamenskrav, som i dag gælder for, at en person kan blive beskikket translatør, når det skal vurderes, om en person er uddannet translatør. Der er alene tale om en præcisering af bestemmelsen i retsplejeloven som følge af, at betegnelsen translatør ikke længere er begrænset til personer, som er beskikket efter lov om translatører og tolke. Det forudsættes således, at domstolene også i fremtiden så vidt muligt anvender uddannede translatører, ligesom domstolene må antages i praksis i vidt omfang at anvende Rigspolitiets tolkeoversigt.

Advokatvirksomheder og lignende, der har brug for at ansætte translatører, må i forbindelse med ansættelse af translatører fremadrettet undersøge personens uddannelsesmæssige baggrund.

Afslutningsvis vil jeg bemærke, at Danmark på grund af retsforbeholdet ikke implementerer direktiv 2010/64/EU om retten til oversættelse og tolkning i straffesager.